

Tridsiata tretia nedela v období cez rok A

Mt 25, 14 – 30

17. november 23

Milé sestry a bratia v Kristovi

Žijeme v štáte, ktorý sa nazýva sociálnym a chce sa postarať aj o tých najslabších. Ale otázka čo je spravodlivé, ako dosiahnuť ozajstnú spravodlivosť napriek tomu patrí k tým najťažším. Ak povieme, že spravodlivé je dať všetkým rovnako, je naozaj spravodlivé dať rovnako aj tým, čo nič nerobia, čo sa nenamáhajú?

Dnešné evanjelium nielenže hovorilo o nerovnakom rozdelení, Ježiš dokonca pridal aj prekvapivú zásadu, keď povedal: „kto má, tomu sa ešte aj pridá a kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má.“ V sociálnej poisťovni by sa jednalo o nespravodlivosť. Ale Ježiš poukazuje na „ekonomiku nášho života s Bohom a s ľuďmi“, na náš duchovný život. V ňom sa nemáme pokladať za poberateľov sociálnych dávok - nerozhoduje to, aké dary sme dostali, ale my sami sme hospodármi, ktorí určujú, ako s kapitálom, ktorý sme od Boha dostali, naložíme, čo z neho vytvoríme. Možno si niekedy hovoríme, veď ja som nedostal žiadne mimoriadne dary, mne vlastne stačí len taký obyčajný život - zo dňa na deň. Nie som ale v tom prípade aj ja ten tretí sluha z dnešného podobenstva, ktorému nakoniec bolo povedané – zoberte mu jeho talent a dajte tomu, čo má desať?

Toto obraz obsahuje viacero posolstiev, ktorými sa nám prihovára: 1/ Boh, ten večný Boh je s nami, hoci nie bezprostredne. Vstúpil do nášho času. Ježiš ho prirovnáva k pánovi, ktorý sa vydal na cestu, ale v diaľke je s nami, myslí na nás. Ba čo viac - zveril nám svoje dary, zveril nám svoj kapitál - život a sleduje, ako sa ho snažíme zúročiť.

2/ Z istého hľadiska pritom nemusí byť prvoradé, aby sme sa čo najlepšie priblížili k Bohu, k pánovi, ktorý je na ceste. Iste modlitba, skutky nábožnosti sú dôležité, ale nie tak, aby sme prestali kráčať oboma nohami po tomto svete. Alebo sa snažili k Bohu priblížiť svojim poznaním. Oveľa viac záleží na tom, aby sme čo najlepšie využili čas – aby sme zúročili, znásobili kapitál, ktorý nám on zveril.

3/ Podobenstvo ďalej nepriamo naznačuje, že Boh nám na našej ceste nedáva nejaké presné návody. Akoby sa držal toho hesla, že rada aj zabíja. My kresťania by sme niekedy chceli od Boha jasné návody. Každý takýto návod ale zabíja vlastne našu vlastnú tvorivosť. Boh naznačuje, že máme premýšľať: tvorivo - my sami, v rámci svojich možností. Iste, nie každý dostal kapitál politika, biskupa, či operného sólistu. Ale každý sme dostali kapitál svojho života, z ktorého máme niečo pekné vytvoriť. My sa učíme tento dar priviesť k naplneniu. Obrazne povedané: učíme sa prinášať aj zisk – nielen pre nás, ale aj pre tých okolo nás.

4/ Pritom si nemáme závidieť svoje dary: veď tvoríme jedno spoločenstvo, spája nás jeden a ten istý Pán, ten istý Boh. Závisť býva urazenou pýchou, ktorá vedie k hriechu. Ten tretí sluha bol urazený, že mu Pán zveril len jeden talent – na rozdiel od tých, ktorí dostali dvoj, či päťnásobne viac. Vo svojej ješitosti si povedal, nech teda má, čo jeho - ja mu to pri návrate vrátim naspäť.

Aj my sa niekedy správame podobne. Aj my sa niekedy necháme znechutiť tým, že iní dostali viac. A tak radšej zakopeme svoje schopnosti v zemi, keď sme v niečom dostali menej ako tí ostatní. Pritom to ale môže byť aj naopak. Veď niekedy sa stáva aj to, že tí, ktorí dostali len jeden talent, boli snaživí a získali ďalších päť, zatiaľ čo ten, čo dostal päť sa len spoľahol na ne a nezískal nič navyše. A takým sa podľa božej ekonomiky spásy zoberie nakoniec aj to, čo majú. Nie je to veľké varovanie pre každého z nás – bez ohľadu na to, koľko sme dostali?

Snažíme sa teda aj my v živote nachádzať radosť evanjelia a duchovne podnikať spolu s Ježišom Kristom? Alebo aj my už v duchu máme pre Boha prichystanú vetu - tu máš, čo je tvoje.

Pritom Boh nám pomáha: dáva nám svojho Syna, ktorý nás učí kapitál nášho života znásobovať. Len ho máme počúvať. Nemáme zneužiť našu reč s ním, našu modlitbu len na komunikovanie vlastných úmyslov, nášho vlastného ja. Máme sa učiť s Ježišom priniesť do našej modlitby skutočný život, to v čom sa život naozaj žije a čím sa stávame naozaj ľuďmi.

Učme sa preto aj my dary, talent, život, ktorý sme dostali používať na rozvoj života v nás i okolo nás. A možno tým tak trochu aj pomôžeme vyriešiť otázku spravodlivosti v dnešnom svete.

Viliam Arbet